

המעמד הפדיוני

בד"אש-הענין

חשוב מיה ראש המועצה ביישוב כי העסקים פורחים במישפחת יצחק כששולט הליכוד, ואצל מישפחת מגורי כששולטת מחדל

הבחירות היו חוקיות, והתנהלו כשורה. בסיומן נבחרתי לעמוד בראש המועצה הדתית. אני בטוח שזו לא הסיבה להתנכלות.

מה, אם כן, הסיבה? אני הייתי עסקן פוליטי מהראשונים בראשיהעין. היתה לי ראייה לעתיד, וכבר בשנות ה-60 ביקשתי להקים תחנת-דלק ביישוב. שבע שנים נמשכו הדיונים והבקשות, ובסיומם אושר לי הדבר. מאז 1975 אני בעל תח-

ישנה הרורה, שושנה. כששמענו את היריות חשבנו שקרה אסון ומדובר במחבלים. ירדתי למטה ונעשה לי חור שך בעיניים. הזכוכית בכניסה לבית היו מנופצות, וסימני-הירי נראו בכל הבית. ראיתי בבירור את פגיעות הד כדורים על המקרר, בחדר הילד ובסלון. הזמנתי במהירות את המיטרה. הם הגיעו למקום, בדקו ובדקו, אולם עד עצם היום הזה אנחנו לא יודעים מה קרה.

למתניה, לאביו ולבני-מישפחתו יש השערות לגבי זהות המצעים. הם יודעים שאין הם יכולים להאשים כשאין להם הוכחות. למיטרה הם מסרו את כל הפרטים הידועים להם, אבל בינתיים אין התקדמות. אולי קשר רים המיקרים למילחמות הפנימיות על תפקיד יושב-ראש המועצה הדתית? הבל-הבלים אומר האב, יוסף-עזר. בקנציות הקודמות שימשתי כחבר המועצה הדתית וכסגן היושב-ראש.

בכיתי ובכית מישפחת אחי, מאיר. זה קרה ביום חתונתו של אחי, יזהר. גם הפעם נגרם לנו נזק רב. באפריל 1984, אירע המיקרה הד חמור, שקומם את בני-המישפחה. ב-2 לפנות בוקר נורו שלושים כדורים מרובה אס-16 לכוון ביתו של מתניה. הבית הוא רוקומתי ופונה בחזיתו לכביש. על-פי הסימנים שהופיעו על הקיר, נורו הכדורים לכל רוחב הבית. טען מתניה ככעס: "אשתי ואני ישנו בקומה השניה של הבית. הבן גיר ישן בחדרו, הקרוב לפתח הבית, ובסלון

המיקרה הראשון היה ב-6 בפברואר 1982. היתה התפרצות לביתי, כאשר אשתי שהתה בבית-החולים ואני הייתי לצידה. כשהורתי הביתה, בשעת-לילה מאוחרת, הבחנתי בתוהו-והוה ששרר בבית. הבנתי שהמדובר בפריצה, ובי בדיקה שערכתי גיליתי שנגנבו ממני תכשיטים, מכשיר-וידאו וכסף מזומן בערך של 2000 דולרים. המיקרה השני היה קשור בתחנת-הדלק שלנו. את הד מיסעדה, הנמצאת בתוך תחנת-הדלק, השכרנו לבחור מראשיהעין. הוא רצה לעשות במקום מיסעדה בסיגנון אמרי קאי. הוא שיפץ את המקום, ויומיים לפני הפתיחה הוצת המקום, ונגרם נזק רב. לא התייאשנו, שיפצנו בפעם נוספת את המיסעדה, וגם הפעם חזרה הד תמונה: המיסעדה הוצתה בשנית.

ראש המועצה הדתית

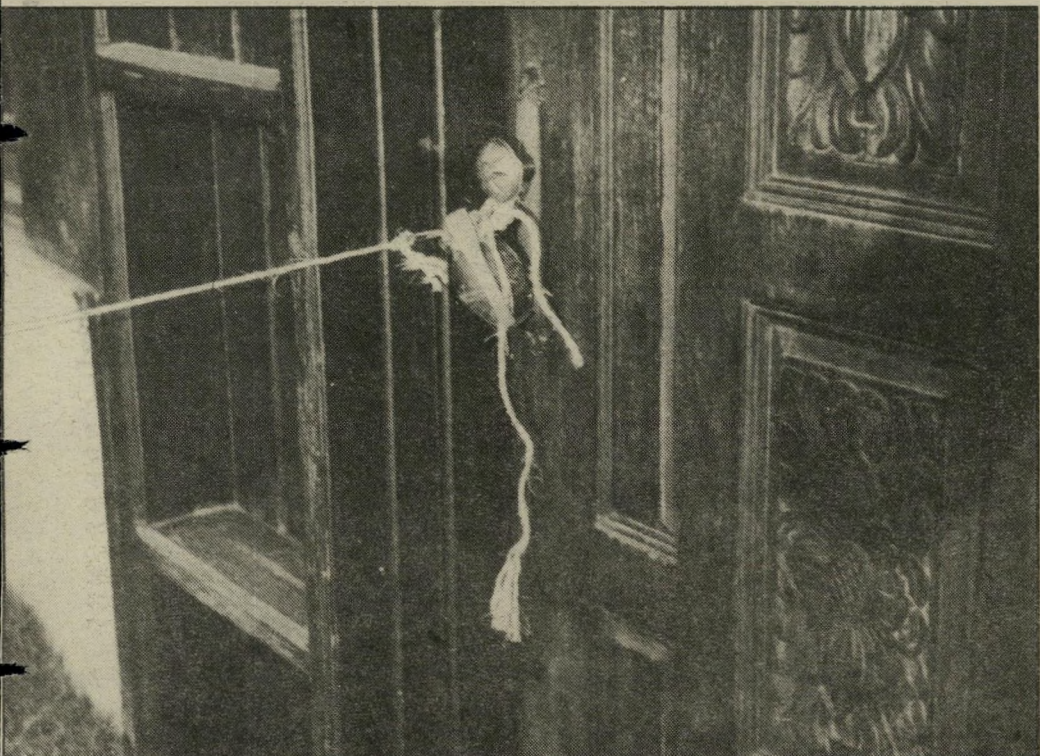
שמו המיקרים שבהם גילתה המיטרה, לדבריו של מתניה, עיצבן והפריע לו ולמישפחתו. רצינו לפנות לעזרת שר-המיטרה, משום שפחדנו שהתנכלויות יימשכו ועוד תהיה פגיעה בנפש, אבל המיטרה השפיע עלינו וריכזה אותנו. "המיקרה הבא שאירע דווקא בביתי, הוציא אותי לגמרי משלוותי. בקירבת ביתי מצוי צריף שאותו הציתו, וכתוצאה מכך נגרם נזק רב

אחרי בליבך הרבה מיקרים פליילים, שבהם המיטרה לא נקפה אצבע, אני שוקל אפשרות לער קוף את כל הקצינים הממונים בתחנת פתח-תקווה, וגם את מפקד-המחוז גבי עמיר, ולהגיע הלאה, אולי לשר-המיטרה.

לא יתכן שלחילת שבעלמה תקצה המיטרה מסוק ואמצעים מתוחכמים, ולמיצק כזה כל הכלים כשירים — ולנו, בראשיהעין, כאשר כמה מישפחות נתונות לאיומים ממשיים תמידים, המיטרה לא עושה מאומה", אמר בי כעס מתניה יצחק מראשיהעין. מתניה (28) נשוי לטובה ואב לגיר בן-השנה ושרון בן-החודש, דיבר בלהט ובכעס. אותות המיקרים האחרונים ניכרים היטב על פניו. עיניו אדומות מחורסרישנה.

כיום הוא עובד בתחנת-הדלק שב בעלות מישפחתו, ובלילה הוא מסייר ושומר על בתי-מישפחתו ורכושה. אין הוא מאמין, לדבריו, שבישוב הקטן והשלי, השוכן מזרחית לעיר פתח-תקווה, יכולים להימשך מקרים חמורים כאלה.

בלהט דיברו ובכעס שאחו אותו, מספר מתניה על המיקרים החמורים, שבהם פגעו בבני-מישפחתו. ב-4 בנובמבר 1984 שלח האח, יזהר יצחק, איש צבא-קבע בדרגת סגן-אלוף, מיכתב מתרה חמור למפקח הכללי של המיטרה, רב-ניצב אריה איכנז, ובו

רימוני בדלת של בית יצחק. נתגלה על-ידי האח יזהר, ש-היה בדרכו לתפילה והבחין ברימון. שאמור היה להתפוצץ. יזהר הזהיר את בני-המישפחה ובטרם התקשר למיטרה הנצחית את הרימון במצלמה. חבלן-המיטרה הגיע, נטל את הרימון ונסע משם.

וולבו לכל בן הרכב השוודי החדש, העומד בפתח ביתו של מתניה יצחק, מרמז על מצבו הכלכלי האיתן, וזה אינו הוולבו היחיד במשפחה. מתניה יצחק לא מצטנע וגם מודה כי הכסף והקשרים של משפחתו סייעו בידי לבצע הפיכת-חצר בראשות מועצת ראשיהעין.

כדור בקיר סלון ביתו של מתניה יצחק. בבית היו, בשעת הירי, ההורים, הילדים והדודה שושנה. שישנה בסלון. מתחת למקום בו נראים סימני-הירי, עליהם מצביע מתניה.

פירט את כל המיקרים שאירעו למישפחתו ביישוב. העתקים נשלחו לראש המועצה החדש של ראשיהעין, יגאל יוסף, למפקד-המחוז של המיטרה, לשר המיטרה ולממונה על תלונות הציבור במיטרה. מכתב-מענה לא הגיע אף מאחד הגורמים שאליו נשלח המכתב.

חושך בעיניים

מספר מתניה: המיקרים שקרו למישפחתו על-ידי הגורם המתנכל לנו הם חמורים. הם רבים ורצופים, ואני כבר לא זוכר את כולם לפרטי-פרטים.